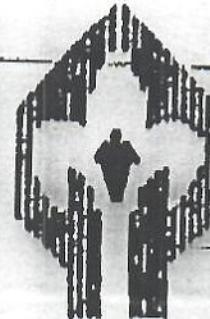

**ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK**

ORESA: OSMAĆA ĐIKIĆA BR. 2 – 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK – TEL/FAX 0038 20 29 312

1994. god.

IZJAVA

Uspomene: MULAZ BRULIĆ datum rođenja: 06.11.1973.
 mesto: Raždajinje, Sjenica br. lk. i mjesto izdavanja: 3434 SUP Sjenica
 datum događaja: 21.03.1994. mjesto događaja: MUP Sjenica i N.Pazar dobrobitnik: 11 ♂
 imena svjedoka: _____

je povredio vela prava: Aspektori MUP-a u Novom Pazaru

ovis DOGAĐAJA

Dana 19.03.1994. god. dobio sam službeni poziv da se javim u prostorije MUP-a Sjenica radi informativnog razgovora. U MUP-u me je primio inspektor Milen Nedić koji mi je odmah rekao da sam optužen za prodaju i distribuciju oružja u saradnji sa Harunom Remom i Taipom Memićem. Na moj odgovor da tako nešto nisam nikada radio i da je za jednu takvu ozbiljnu optužbu potrebno imati čvrste argumente, počeo mi je odmah psovati majku i tući rukama po stolu obučuvač vojsku-bila je njegova optužba. Na moj pokušaj da mu odgovorim ponovo mi je opsovac majku rekavši da ovdje ne smije da se optužbe upućene meni i tako sam sebi presudim. No, to je bio tek početak "nedjela" koja sam počinio po izjavi inspektora Milana Nedića. Morao sam priznati sa kime sam i kada postavljao barikade (u Raždajinji barikada nikada nije bilo) i po čijem sum uslopu zirio propagandno-ratnu djelatnost. Rekao sam da sam po zanimanju poljoprivrednik i da ra vrstu djelatnosti za koju me optužuju nisam stručno kvalifikovan. Zatim sam upitao na osnovu čijeg iskaza se teretim za stvari koje nisam počinio. Inspektor je zaglušujuće više stolno mi psajući vejku uz prijetnje da ću u slučaju da ne priznam biti tučen ako treba i 24 sahata. Rekao sam da ni po jednom navodu optužbe nemam šta reći i da mogu da rade od mene što biće obzirom da mi je uskraćeno pravo na obranu. Jedan od prisutnih milicionera, Babić Ivica, mi je dao prazan papir i rekao da pišem. Na moje pitanje šta da pišem inspektor Mile Nedić je rekao da će u mom slučaju pogazati zakon i sve mi oprostiti ako mu kašem ko u selu Raždajinji ima oružje. Kada sam odgovorio da o tome nemam što reći dato mi je da potpišem poziv za MUP u Novom Pazaru. Poziv je glesio za 21.03.1994. god. u 11 sati, soba br. 25.

21.03.1994. god. sam otišao u Novi Pazar. U MUP-u me je primio inspektor Nenad Rosić, uzeo lisice iz kancelarije i bez riječi se svezao za radijator koji se nalazi u hodniku. Izvjesno vrijeme sam bio u tako ponižavajućem položaju. Ne dugo zatim uveli su me u sobu br. 25. gdje su me čekali inspektori Nenad Rosić i Karlić Mila. Prvo pitanje koje su mi postavili je bilo da li znam gdje se nalazim. Odgovorio sam da sam u MUP-u u Novom Pazaru. Inspektor Rosić je ustaoiza stola za kojim je sedeo, prišao mi i udario mi nekoliko

DATUM: 30.03.1994.
 MESTO: Novi Pazar

IZJAVU DAO:
Radoš M. . .

IZJAVU UZEO U IME ODBORA:
Min. Trštan

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL/FAX 033 20 29 312

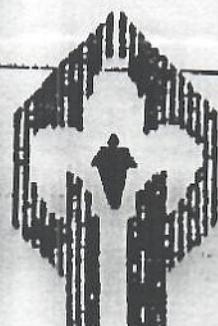
199 god

str. 2.

snimljenih šamara. Vrati se za što rekavši "je te ovo ne tučem, samo ti stavljam do znanja da ovo nije obdaništvo i da znaš gdje si došao". Usledilo je traženje priznanja za optušbe koje su mi navedene u MUP-u u Sjenici. Rekao sam da ni ovde, kao ni tamo, nemam šta da priznam. Ponovo mi je pričeo i sručio mi seriju udaraca u predjelu glave. "Hoćeš li da pričas ili ču da uzmem palicu", "hoćeš li da te bijem višom ili manjom". Uzeo je onu malu, standardne veličine i nekoliko puta me udario u predjelu glave. Usledio je snajan udarac palicom u predjelu koljena sa pitanjem hoću li da pričam ili ne. Moj odgovor je bio da nemam šta da pričam. Ponovo me je nekoliko puta kratkim zamaskima udarao pendrelkom po glavi. Naredio mi je da pružim dlanove, što sam i učinio. Udario me je nekoliko puta snažno zamahujući. U predahu je ponovio pitanje hoću li da priznam ili ne. Na moj odgovor da nemam šta ponovo je tražio da pružim dlanove. Kad je primjetio povrijedjeni prst na desnoj ruci počeo je da me naglašeno tuče po njemu ne bih li uslijed velikog bola kogeg nemam osjećao nešto priznati. Na moju upornu šutnju nastavio je da me razjaren, nekontrolisano udara po čitavom tijelu psujući mi pri tom turšku međku. Zatim se umorio i ponovo vratio za svoj sto. Istoga momenta u sobu ulazi inspektor Milivoj Karličić. Uhvativši me za kosu, u predjelu potljika, sa pitanjem "jeli priznato nešto". "Majku mu j... mrtvu, neće ništa da priča", rekao je inspektor Kosić. Kako me je držao za kosu povukao mi je glavu unesad i nekoliko puta me udario pesnicom u čelo. Rekao je da moj otac od danas nema sina, tj. mene, i ponovo me udario pesnicom u predjelu jetre. U momentu sam izgubio vazduh i pad sa stolice na kojoj sam do tada bio. Inspektor Karličić me je uhavitio za kosu, u predjelu prednjeg dijela glave, pri tom mi udario i nekoliko šamara. Zatim me je, dekajući da uestanem, udario tvrdim dijelom dlana u predjelu čela. Za momenat sam izgubio svijest. Inspektor Kosić je skoci iza svog stola, usao plaicu i bodimice me udario u predjelu srca. Tada sam se oprušio na podu u polusvesnom stanju sa veoma jakim bolom u predjelu grudnog koša. Inspektor Karličić me ponovo podiže sa poda vukuti me za kosu. Kada su me ispravili inspektor Kosić ponovo nastavlja palicom da me udari u predjelu srca i pluća. "Pričaj da ti ne bi progonio pesnicu kroz stomak, da ti ne bi položio kičmu". Moj odgovor je bio da nemam šta da pričam. Tada me je inspektor Karličić uz pravku majke karute snažno udario nogom u predjelu stomačke. Ponovo sam bio na podu ali to nije bilo dovoljno već su me vukli za kosu i, poveli ka vratima. Kad su me dovukli do očka obojica su me počeli besomučno tukti rukama i nogama ne birajući mjesto gdje će sedati udarac. Dok su me tukli kod vratih pau je kalender koji je bio na vratima a to je bio povod za još brutalnije napade na mene. "Pletićeš nov skupo što si oborio kalender". Ponovo su podeli da me tuku rukama i nogama istovremeno mi psujući majku. Zatim su me vukuli ne prekidao za kosu, vratili na stolicu. U nedjvjremenu je nazvani telefon i inspektor Kosić je obudio kratak razgovor. Rekao mi je da je moj otac u MUP-u Sjenica priznao sve moja "nedjela" i da ja nemam šta da krijem. Rekao sam da moj otac ne može priznati nešto što nisam uradio. Tada su ponovo počeli da me tuknu.

**ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK**

RESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL/FAX 0038 20 29 312

1994 god.

IZJAVA

Ime i prezime MULAZ BRUJIĆ Datum rođenja _____
Mjesto _____ br. lk. i mjesto izdavanja _____
Ime događaja _____ mjesto događaja _____ u koliko sati _____
Ime svjeduka _____
• povredio veste prava _____

S DOGAĐAJA

str. 3.

Pao sam se stolicu u tako ležećem položaju su me udarali nogama. Najbolniji udarac kojega se sjeđam u tom bestijalnom premičenju bio je udarac nogom u predjelu lijevog bubrega. Nekoliko puta sam bio podizan i tučen u klečećem i ležećem položaju. Obojice su me udarali ne birajući da li će to uraditi pesnicom, palicom, laktom, koljenom, niti birajući mjesto gdje će ti udarci završiti. U tome se naročito isticao inspektor Karličić koji me je djonom udario u predjelu srca. Padao sam a oni su me dizali stalno me pri tom udarajući. U jednom momentu su me podigli i naredili mi da stanem mirno. Kada sam to i učinio inspektor Karličić me tada udara koljenom u stomak. Ponovo me pridižu i udaraju pesnicama u predjelu glave i vrata. Oberili su me za neki metalni ormarić iza koga je bio veoma mali prostor i tu me ponovo tukli nogama sve dok nisu primjetili da ne mogu da mi dobro pridiju. Za taj ormarić sam bio u dva navrata bačen izložen istom tretmanu. Otuda su me u oba slučaja izvukli jer je prostor bio mali pa nisu obojica mogli prići da me biju. Kada su vidjeli da batinama ne mogu od mene izduditi priznanje za nešto što nisam učinio kazali su mi da će me predati specijalnim ljudima koji će me još više i profesionalnije tući. Tuča je trajala od 11 i 40 do 14 i 20. Tada su mi stavili lisice, izveli u hodnik i vezali za radijator. U hodniku su bili Mustafa Mušić i Žeđo Hasanović koji su takođe čekali da budu sasluženi. Njima je inspektor Rosić rekao da će se provesti kao i ja ako ne budu govorili ono što se od njih traži. Tako svezan čekao sam do 17 sati dok su završavali izvjesnog Ibrahima, zatim Mustafu Mušića te Žeđa Hasanovića. U medjuvremenu inspektor Rosić bi mi u prolazu dobio da ako ne budem pričao živ iz MUP-a neće izaći. Posle toga došao je neki čovjek u civilu koji je naredio inspektoru Rosiću da me pusti što je ovej i uradio. Rekao mi je da se javim Miljanu Nediću u MUP-u Sjenica.

U ovoj izjavi želim da naglasim da je i moj otac Brulić Hamid, star 62 godine, takođe bukvalno pretučen u istom MUP-u. Od njega je traženo da predla određeno oružje. Nije mu se vjerovalo da ne-ma te je bio prinudjen da kupi pušku M-48, pištolj i automatski - Čmajser da bi zadovoljio njihove zahtjeve i spasao svoju glavu. Od mene se sada traži da predam automatsku pušku, pušku M-48, pištolj i polusautomatsku pušku. Želim da napomenem da sam skromnog imovnog stanja i da nisam bio u mogućnosti kupiti traženo oružje. S toga sam prinudjen da bježim od kuće kako bi se spasio daljeg terora.